

Karin Koelewijn in haar element op de preekstoel

"Ik heb een grote voorliefde

Karin Koelewijn (58) behaalde vorig jaar haar masteropleiding Predikant aan de Theologische Universiteit in Kampen. Ze heeft nu preekbevoegdheid binnen de Gereformeerde Kerken vrijgemaakt (GKv). In 2017 opende dit kerkgenootschap het ambt van predikant ook voor vrouwen. „In 2018 besloot ik de predikantsstudie te gaan volgen. Dit was een mooie vervolgstap na mijn eerdere theologische opleidingen. Ik wilde onderzoeken of het predikantschap bij me zou passen. Sommige dingen moet je gewoon proberen."

• Frieda van de Geest

Nu ze haar master heeft gehaald, is ze toch automatisch dominee? „Nee, ik heb geen gemeente en dat is ook niet mijn ambitie. Wel is mij preekconsent verleend binnen de GKv, wat betekent dat ik voor mag gaan in diensten. Misschien moet ik mezelf maar theoloog noemen. Al zullen veel mensen zich dan afvragen wat ik precies doe."

GROOTSTE HOBBY

Karin begon haar theologische loopbaan toen ze al getrouwd was en kinderen had. Ze ging op zaterdagen een opleiding tot godsdienstdocent volgen. Theologie trok haar altijd al, maar sinds die opleiding heeft het haar nooit meer losgelaten. Later studeerde ze godgeleerdheid aan de Universiteit Utrecht en werkte ze onder meer in Bunschoten-Spakenburg als kerkelijk werker en catecheet (kerkelijk onderwijs geven aan jongeren). In 2018 besloot ze de masteropleiding Predikant te volgen in Kampen. Vorig jaar heeft ze die afgerond en nu geeft ze zichzelf een tussenjaar, om op een rijtje te zetten wat haar vervolgstappen kunnen zijn.

'IK ZIT HET LIEFST HELE DAGEN IN DE BOEKEN'

Opvallend gezien haar leeftijd, al moet Karin daar zelf om lachen. „Ik zie het niet als werk, laat staan dat ik denk aan afbouwen. Theologie is altijd mijn grote hobby geweest, ik vind het een hele fijne tijdsbesteding. Ik zit het liefst hele dagen in de boeken. Mijn studietijd aan de Universiteit Utrecht vond ik fantastisch, het was heel theoretisch, hoogst interessant vond ik dat. Ik heb ook nog een jaartje HBO gedaan aan de Christelijke Hogeschool Ede, maar dat beviel me helemaal niet. Veel te praktisch. Het echte studiewerk doe ik het liefste en daar dan over vertellen. Daarom ge-

niet ik zo op de preekstoel. Ik neem de mensen graag mee in de liturgie. Een dienst bestaat uit vaste rituelen, maar die staan met elkaar in verbinding. Ik besteed er veel zorg aan dat het voor iedereen in de kerk duidelijk is waarom we de dingen zeggen of zingen, wat daarvan de betekenis is."

GEEN VROME PRAATJES

Inmiddels mocht Karin al in meerdere diensten voorgaan en ook voor 2022 heeft ze verschillende verzoeken ontvangen. „Er gaat veel tijd zitten in de voorbereidingen, maar dat vind ik juist mooi om te doen. Zet mij maar in de studeerkamer neer tussen de boeken. Ik houd ervan om teksten vanuit de grondtekst uit te pluizen. Preken is meer dan alleen Bijbels onderwijs geven. Het is de kunst om dit te verbinden met de praktijk van alledag. Als predikant heb je te maken met drie elementen: het Woord van God, de hoorder en ook nog je eigen persoon.

Het is belangrijk om deze alle drie in acht te nemen, ja ook jezelf. Het klinkt als een open deur, maar datgene wat je zegt moet wel echt gemeend zijn. Ik heb weleens op de preekstoel verkondigd dat ik moeite had met een bepaalde tekst. Zo eerlijk wil ik zijn, je mag iets van je eigen worsteling laten zien. Niemand is gebaat bij vrome praatjes."

KERK-ZIJN IN DEZE TIJD

In Bunschoten-Spakenburg zijn binnen de vrijgemaakte kerken nog geen vrouwen toegelaten tot het ambt. In de meeste kerken staat dit onderwerp dit jaar op de kerkenraadsagenda. Lokale gemeenten zijn vrij om te beslissen of en op welke manier ze willen overgaan tot de inzet van vrouwen in de ambten. Karin houdt zich afzijdig van de discussies. Tot voor kort woonde en kerkte ze in Nijkerk, waar ze enkele keren in haar eigen gemeente is voorgedaan. „Ik vond dat vooral de eerste keer erg spannend, omdat het mijn eigen kerk was. Niet eens vanwege mijn vrouw-zijn, hoewel ik

weet dat het voor veel mensen ook de eerste keer was dat ze een vrouwelijke voorganger meemaakten. Ik begrijp dat dat onwennig is en ik weet ook dat er mensen zijn die het ingewikkeld vinden. Ik heb verschillende reacties ontvangen, ook van kritische broers en zussen. Ik heb er respect voor dat ze willen luisteren en zich open opstellen. Positieve reacties op mijn vrouw-zijn als voorganger gaan het meest over de herkenbaarheid bij vrouwen. Toen ik in een preek sprak over een kindje dat beweegt in de buik, hoorde ik van diverse vrouwen terug dat het veel meer raakte. Ze merkten dat ik uit ervaring sprak. Eén gemeente gaf aan bewust te kiezen voor vrouwelijke voorgangers, omdat ze hen ook als rolmodel voor jonge meiden zien. Theologie is niet iets alleen voor mannen. Ik vind dat mooi."

'THEOLOGIE IS NIET IETS ALLEEN VOOR MANNEN'

„Voor mezelf is het overigens helemaal niet gek om als vrouw te mogen preken. Tijdens de studie was het helemaal niet aan de orde of een student man of vrouw was. Je luistert op inhoud, het speelde werkelijk geen enkele rol. Sowieso was het een mooie open groep. Studenten uit de Nederlands Gereformeerde Kerk studeren nu ook in Kampen. Dit maakt het breed en divers."

ELKAAR VASTHOUDEN

Het punt waar Karin moeite mee heeft in de discussie over 'de vrouw in het ambt' is de onderlinge vergelijking van kerken. „Alsof het een ontwikkeling is waarbij de ene kerk verder is dan de andere. 'Hebben jullie dat nog niet? Oh, wij wel...!' Tegenstanders betichten de voorstanders er nogal eens van dat ze schriftkritisch of onbijbels zijn. Alsof ze niet vanuit een gelovige leeshouding tot een conclusie zijn gekomen en van harte Jezus willen volgen in alles. Ik vind dat heel erg.

Als kerken een Bijbelse afweging maken en tot een conclusie komen, dan maakt het mij niet uit wat de uitkomst is. Maar leg ze niet onder het oordeel van goed of fout, ware of valse leer. Ga serieus om met de Bijbel en ga ervan uit dat de ander - net als jij - van harte God wil volgen. Laten we elkaar vooral vasthouden rondom de Bijbel en wees kerk in deze tijd."

TERUG NAAR BUNSCHOTEN

Karin is samen met haar man Dirk in oktober weer in Bunschoten komen wonen. In haar eigen gemeente, de Immanuelkerk, is al uitgesproken de ambten voor de vrouwen te openen. Over de invoering wordt nog nagedacht. „Ik heb geen haast om hier te preken, al hoop ik wel dat het zo ver mag komen, het zal dan best vol zitten," verwacht ze. „Het voelt weer vertrouwd in de Immanuelkerk. Ik merk wel dat we er elf jaar uit zijn geweest. Wij zitten in een andere fase. De kinderen zijn getrouwd en het huis uit, we hebben inmiddels acht kleinkinderen. De jongste is net geboren. Het is fijn om weer dicht bij de kinderen te wonen. Ze lopen hier zo even binnen. Ook als wij straks ouder zijn en misschien wat meer hulp nodig hebben, is het prettig dat ze vlakbij wonen. Ik ben blij dat ik de keuze heb gemaakt voor een tussenjaar, ik hoef nu niet zoveel."

TOEKOMST

Karin krijgt wel steeds meer zin om weer in de boeken te duiken, maar dan moet ze wel eerst haar studeerkamer goed inrichten. „Zover ben ik nog niet gekomen. Misschien ga ik na dit jaar promotieonderzoek doen aan de universiteit. Mijn voorliefde is toch echt het Oude Testament. Dat fascineert me al mijn hele leven: hoe die mensen leefden en hoe ze daarin hun geloof vorm gaven. Ze hadden echt te dealen met struggles for life. Land was niet vruchtbaar, er waren oorlogen aan de gang, er liepen wilde dieren, overal afgoden om ze heen.

En dan komt er ineens zo'n profeet als Elia of Elisa zeggen dat ze zich moeten bekeren. Hoe zou dat zijn geweest? Hoe zou ik zelf gereageerd hebben? Ik vind dat uitermate boeiend. Wat ik precies wil onderzoeken weet ik nog niet. Ik vind het interessant om na te denken over wat Jesaja precies bedoelt als hij spreekt over de Geest. Je kunt niet zomaar alles wat wij vanuit het Nieuwe Testament weten op die teksten plakken. Of wat te denken van de vraag: waar zit het verschil in tussen het vaderlijke en het moederlijke van God? Natuurlijk moet het wel iets zijn waar nog niet eerder onderzoek naar is gedaan."

Maar eigenlijk staan alle opties nog open voor Karin. Ze schrijft momenteel mee aan een Bijbels dagboek voor 2023, 'Kracht voor elke dag'. En natuurlijk houdt ze zich bezig met de

voor het Oude Testament"

voorbereidingen van haar preekbeurten. Ze staat open voor nieuwe dingen die haar pad kruisen. Aan het eind van het gesprek doet ze

nog een ontboezeming. „Het is dat ik een man heb en kinderen, maar anders zou ik graag non in een klooster willen worden. Die rust om je heen, de

hele dag studeren, dat lijkt me geweldig. Alleen het hele vroege opstaan... dát zou ik wel heel moeilijk vinden!"

📷 Karin: „Laten we elkaar vooral vasthouden rondom de Bijbel en wees kerk in deze tijd.” (foto: Frieda van de Geest)